

μα ἐρρωμένος δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν⁸³ ἀποβλέπων· τὰ δὲ περιττὰ καὶ πολλὰ ταῦτα, ὥσπερ ἐστὶν, ἀλλότρια ὑπολαμβάνων.

ΕΡΜ. Ἀπέρχονται· ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῷ.

ΤΙΜ. Τίνες ἐστέ, ὦ κατάρχατοι; ἢ τί βουλόμενοι δεῦρο ἦκετε, ἄνδρα ἐργάτην καὶ μισθοφόρον ἐνοχλήτοντες; ἀλλ' οὐ χαίροντες ἄπιτε⁸⁴, μικροὶ πάντες ὄντες· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα, βάλλων ταῖς βώλοις καὶ τοῖς λίθοις, συντρίψω.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ Τίμων, μὴ βάλης· οὐ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς· ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμι, οὗτος δὲ, ὁ Πλοῦτος· ἐπεμψε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακούσας τῶν εὐχῶν· ὥςτε ἀγαθὴ τύχη δέχου τὸν ὄλβον⁸⁵, ἀποστάς τῶν πόνων.

ΤΙΜ. Καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἤδη, καίτοι θεοὶ ὄντες, ὡς φατέ· πάντες γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ· τουτονὶ δὲ τὸν τυφλόν, ὅστις ἂν ᾤ, καὶ ἐπιτρίψειν μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ.

ΠΛΟΥΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Ἑρμῆ, πρὸς τοῦ Διός· μελαγχολᾷ γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐ μετρίως μοι δοκεῖ· μὴ τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβών.

ΕΡΜ. Μηδὲν σκαιδόν⁸⁶, ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πάνυ τοῦτο ἄγριον καὶ τραχὺ καταβαλὼν, προτείνας τῷ χεῖρει, λάμβανε τὴν ἀγαθὴν τύχην, καὶ πλούτει πάλιν, καὶ ἴσθι Ἀθηναίων τὰ πρῶτα⁸⁷, καὶ ὑπερόρα τῶν ἀχρίστων ἐκείνων, μόνος αὐτὸς εὐδαιμονῶν.

ΤΙΜ. Οὐδὲν ὑμῶν δέομαι· μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι· ἱκανὸς ἐμοὶ πλοῦτος ἡ δικέλλα τὰ δ' ἄλλα, εὐδαιμονέστατός εἰμι, μηδενὸς μοι πλησιάζοντος.

ΕΡΜ. Οὕτως, ὦ τάν, ἀπανθρώπως⁸⁸;

Τόνδε φέω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε⁸⁹;

Καὶ μὴν εἰκὸς ἦν μισάνθρωπον μὲν εἶναι σε τοσαῦτα ὑπ' αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα, μισόθεον δὲ μηδαμῶς, οὕτως ἐπιμελουμένων σου τῶν θεῶν.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῷ Διὶ πλείστη χάρις τῆς ἐπιμελείας· τουτονὶ δὲ τὸν Πλοῦτον οὐκ ἂν λάβοιμι.

ΕΡΜ. Τί δῆ;

ΤΙΜ. Ὅτι καὶ πάσαι μυρίων κακῶν μοι αἴτιος οὗτος κατέστη, κόλαξί τε παρὰδούς, καὶ ἐπιβούλους ἐπαγαγών, καὶ μῖσος ἐπεγείρας, καὶ ἡδυπαθεία καταφθείρας, καὶ ἐπίφθονον ἀποφήνας· τέλος δὲ, ἄφνω καταλιπὼν οὕτως ἀπίστως καὶ προδοτικῶς· ἡ βελτίστη δὲ Πενία, πόνοις με τοῖς ἀνδρικωτάτοις καταγυμνάσασα, καὶ μετ' ἀληθείας καὶ παρῆρσίας προσομιλοῦσα, τὰ τε ἀναγκαῖα κάμνοντι παρεῖχε, καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταφρονεῖν ἐπαίδευεν, ἐξ αὐτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι τοῦ βίου, καὶ δεῖξασα ὅστις ἦν ὁ πλοῦτος ὁ ἐμὸς, ὃν οὔτε κόλαξ θωπεύων, οὔτε συκοφάντης φοβῶν, οὐ δῆμος προκροῦνεις, οὐκ ἐκκλησιαστής ψηφοφορήσας, οὐ τύραννος

83) Περιμένων τὰ πάντα ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τοῦ μόνου, ἀνεξάρτητος, τὸ ὁποῖον σαφέστερον ἐκτίθεται κατωτέρω. 84) Ἀπελεύσεσθε. 85) Πλούτητον. 86) (Ἑνν.) Πράγξ. 87) Ἀντί, ὁ πρῶτος, (εἰς ἢ ἐπὶ) τὰ πρῶτα. 88) (Ἑνν.) Προσφέρῃ ἢ Ἀποκρίνῃ ἡμῖν.

89) Ἐκ τοῦ ὁμήρου.